

„Kristliku elu ja teenistuse” koosoleku allikmaterjal

7.—13. NOVEMBER

AARDEID JUMALA SÕNAST | 2. KUNINGATE 5—6

„Neid, kes on meiega, on rohkem kui neid, kes on nendega!”

it-1, lk 716, lõik 4

Eliisa

Iisrael pääseb Süüria käest. Kuningas Joorami valitsusajal plaanib Süüria Iisraeli ootamatult rünnata. Ent Eliisal, kes hoiatab kuningas Jooramit Süüria manöövrite eest, õnnestub Ben-Hadad II takistada. Esialgu arvab Ben-Hadad, et tema enda laagris on reetur. Kui ta saab aga teada, kes tegelikult tema plaane nurjab, saadab ta oma hobused ja sõjavankrid Dotanisse, et Eliisa kinni võtta. Eliisa teener hakkab kartma, kuid Eliisa palvetab Jumala poole, et see avaks teenri silmad, ja teener näeb, et „kogu mägine ala ümber Eliisa on täis leegitsevaid hobuseid ja sõjavankreid”. Kui süürlased neile lähenevad, palub Eliisa, et Jehoova teeks vastupidise ime: „Palun löö seda rahvast pimedusega!” Eliisa ütleb süürlastele: „Tulge minu järel.” Aga ta ei vea neid kättpidi, mis näitab, et need mehed ei jäänud päriselt pimedaks, vaid olid lihtsalt segadusse aetud. Nad ei tundnud Eliisat ära ega saanud aru, kuhu neid viiakse. (2Ku 6:8—19.)

it-1, lk 343, lõik 1

Pimedus. See, et Eliisa sõna peale löödi Süüria sõjaväge pimedusega, ei tähenda, et sõjamehed oleks päriselt pimedaks jäänud. Kui kogu sõjavägi oleks jäänud sõna otsest mõttes pimedaks, oleks tulnud neid kättpidi talutada. Jutustuses ütleb aga Eliisa neile lihtsalt: „See on vale tee ja vale linn. Tulge minu järel.” (2Ku 6:18—20.) Seega, kuigi nad tegelikult ikkagi nägid, ei mõistnud nad seda, mida nad nägid.

14.—20. NOVEMBER

AARDEID JUMALA SÕNAST | 2 KUNINGATE 7—8

„Jehoova tegi võimatu võimalikuks”

it-1, lk 716—717

Eliisa

Hiljem aga tungib Ben-Hadad II Iisraeli ja asub Samaariat piirama. Linna tabab suur näljahäda, nii et vähemalt ühel korral teata-takse kuningale juhtumist, kus üks naine söi omaenda poja ära. Kuningas Jooram, kes on Ahabi järeltulija, „mõrtsuka poeg”, töötab Eliisa tappa. Kuid see ei lähe nii. Kuningas läheb koos oma vankrisõduriga prohveti juurde ja ütleb talle, et ta ei looda enam Jehoova abile. Eliisa kinnitab kuningas Jooramile, et järgmisel päeval on kõigile toitu külluslikult. Kuninga vankrisõdur pilkab seda ja Eliisa ütleb talle: „Sa küll näed seda oma silmaga, kuid ei saa sellest midagi süüa.” Jehoova laseb süürlastel kuulda sõjakära, mis paneb nad uskuma, et nende vastu on palgatud suur armee. Nad põgenevad ja jätaavad kogu laagri koos selle toiduvarudega sinnapaika. Kui kuningas Jooram saab teada, et süürlased on laagri hüljanud, paneb ta vankrisõduri linnavärvasse ülevaatajaks. Näljane rahvamass, kes tormab laagrit rüüstama, tallab ta värvass surnuks. Vankrisõdur küll näeb toitu, aga ei saa seda süüa. (2Ku 6:24—7:20).

Vaimsed vääriskivid

it-2, lk 195, lõigud 7—8

Lamp

Taaveti kuningaliin. Jumal Jehoova seadis Iisraeli troonile kuningas Taaveti ja temast sai tark juht, kes järgis Jumala juhatust. Seepärast kutsuti teda „Iisraeli lambiks”.

(2Sa 21:17.) Taavetiga tehtud kuningriigilepingus ütles Jehoova: „Su troon on jäädavalt kindel.” (2Sa 7:11–16.) Selle lepingu järgi said Taaveti pojast Saalomonist põlvnenud valitsejad Iisraeli lambiks. (1Ku 11:36; 15:4; 2Ku 8:19; 2Aj 21:7.)

Pärast seda kui kuningas Sidkija troonilt kõrvaldati ja viidi Babüloni, kus ta suri, võis öelda, et see „lamp” on kustunud. Kuid Jehoova polnud oma lepingust taganenud. Ta lihtsalt hoolitses selle eest, et mitte keegi ei istuks troonile enne, „kui tuleb tema, kel on sellele seaduslik õigus”. (Hes 21:27.) Messias Jeesus Kristus, „Taaveti poeg”, päris selle trooni igaveseks. Seega ei kustu Taaveti lamp mitte kunagi. Kuna Jeesus valitseb kuningana igavesti, põleb see „lamp” jäädavalt. (Mt 1:1; Lu 1:32.)

28. NOVEMBER — 4. DETSEMBER

AARDEID JUMALA SÕNAST | 2. KUNINGATE 11–12

„Auahne ja kuri naine ei jää karistamata”

it-1, lk 209

Atalja

Nagu tema ema lisebel, ässitas ka Atalja oma meest (Jooramit, kes valitses kaheksa aastat) tegema Jehoova silmis kurja. (1Ku 21:25; 2Aj 21:4–6.) Ja nagu tema ema, valas ka Atalja julmalt süütut verd. Kui pärast aastast valitsusaega suri tema kuri poeg Ahasja, hukkas Atalja kogu Juuda kuningliku soo. Ellu jäi vaid väike Joas, keda ülempreestril ja ta naisel (Joase tädil) õnnestus varjata. Seejärel valitses Atalja kuus aastat (u 905–899 e.m.a) isehakanud kuningannana. (2Aj 22:11, 12.) Tema pojad riisusid Jehoova templit ja kasutasid selle pühi riistu Baali kummardamisel. (2Aj 24:7.)

it-1, lk 209

Atalja

Kui Joas sai 7-aastaseks, tõi jumalakartlik ülempreester Joojada poisi välja ja kroonis ta õiguspäraseks kuningaks. Atalja kuulis kära ning ruttas templi õue. Nähes, mis on juhtunud, kisendas ta: „Vandenõu! Vandenõu!” Ülempreester Joojada käskis Atalja templi alalt välja viia ja ta hukata; seda tehti paigas, kustkaudu hobuseid kuningakotta viidi. Atalja oli ilmselt Ahabi jälestusväärse soo viimane liige. (2Ku 11:1–20; 2Aj 22:1–23:21.) Sellega sai teoks töötus: „Mitte ükski Jehoova sõna, mis Jehoova on Ahabi soo kohta rääkinud, ei lähe tühja.” (2Ku 10:10, 11; 1Ku 21:20–24.)

19.—25. DETSEMBER

AARDEID JUMALA SÕNAST | 2. KUNINGATE 18–19

„Kuidas püüavad vastased meid heidutada?”

yb74, lk 177, lõik 1

2. osa, Saksamaa

SS-lased kasutasid sageli väga alatuid viise, et panna kedagi usust loobumise dokumendile alla kirjutama. On huvitav, et samas hakkasid nad allakirjutanuid tihti veel enam kimbutama. Karl Kirscht meenutab: „Jehoova tunnistajad langesid koonduslaagrites rohkem kui keegi teine öela kiusamise ohvriks. Arvati, et nii saab mõjutada meid usust loobumise dokumendile alla kirjutama. Meid üritati korduvalt panna sellele dokumendile alla kirjutama. Mõned kirjutasidki alla, kuid enamasti pidid nad rohkem kui aasta ootama, enne kui vabaks said. Selle aja jooksul SS-lased söimasid neid silmakirjatsejateks ja argpüksideks. Ja enne, kui neil lubati laagrist lahkuda, kästi neil oma

vendade ümber marssides nii-öelda auring teha.”

Vaimsed vääriskivid

it-1, lk 155, lõik 4

Arheoloogia

Piiblis öeldakse, et Assüüria kuninga Sanheribi tapsid tema kaks poega Adrammelek ja Sareser ning tema asemel sai kuningaks tema poeg Assarhaddon. (2Ku 19: 36, 37.) Ent Babüloonia kroonika teatab, et 20. tevetil toimunud mässu ajal tappis Sanheribi üks tema poegadest. Sedasama väidavad ka Babüloonia preester Berossos (3. saj e.m.a) ja Babüloonia kuningas Nabunaid (6. saj e.m.a). Ent hiljem avastatud Assarhaddoni prisma fragment näitab selgelt, et Assarhaddoni vennad (mitmus) tõstsid mässu, tapsid oma isa ning seejärel põgenesid. Philip Biberfeld kommenteerib seda järgnevalt: „Babüloonia kroonika, Nabunaid ja Berossos eksisid; üksnes piibli ülestähdendus on õige. Assarhaddoni prisma kinnitab kõiki selle üksikasju. Ning selles osas, mis puudutab Babüloonia-Assüüria ajaloos seda seika, on piibli kirjeldus täpsem kui Babüloonia enda allikad. Seda on väga oluline meeles pidada, kui toleaeagsed ajalooallikad lähevad vastuollu piibliga.” („Universal Jewish History”, 1948, I kd, lk 27.)

26. DETSEMBER — 1. JAANUAR

AARDEID JUMALA SÕNAST | 2. KUNINGATE 20—21

Vaimsed vääriskivid

it-2, lk 240, lõik 1

Lood

Lood oli vajalik selleks, et ehitatava hoone seinad oleksid täpses püstasendis või et kontrollida olemasoleva hoone seisukor-

da, otsustamaks, kas seda tasub säilitada. Jehoova ennustas isemeelse Jeruusalemma kohta, et ta veab üle selle möödunööri, millega ta mõotis Samaariat, ja kasutab „sama loodi mida Ahabi soo puhul”. Jumal oli mõõtnud Samaariat ja kuningas Ahabi sugu ning leidnud, et need on moraalselt allakäinud ja nii-öelda viltu vajunud. See tähendas, et need tuli hävitada. Samamoodi mõistis Jumal hukka Jeruusalemma ja selle valitsejad, paljastades nende kurjuse ja hävitades selle linna aastal 607 e.m.a. (2Ku 21: 10—13; 10:11.) Jesaja teatas öelatele hoop- lejatele ja Jeruusalemma rahva valitsejatele nende peatsest hävingust ja andis edasi Jehoova sõnad: „Ma teen möödunööriks õiguse ja loodiks õigluse.” Õiguse ja õigluse standardid näitavad, kes on tõelised jumalateenrid ja kes mitte, ja tulemuseks on kas nende püsijäämine või häving. (Jes 28: 14—19.)